

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2143/2019
17.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Верица Лекић Галечић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије – Министарство пољопривреде и заштите животне средине, чији је законски заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради утврђивања права сусвојине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1192/18 од 23.01.2019. године, у седници одржаној 17.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца и **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 1192/18 од 23.01.2019. године, тако што се **ОДБИЈА** као неоснована жалба тужене и потврђује пресуда Основног суда у Старој Пазови П 1102/17 од 16.01.2018. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова ревизијског поступка исплати износ од 44.500,00 динара у року од осам дана од дана пријема отправка ове пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 1102/17 од 16.01.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је он сувласник на кат. парцели број, њива друге класе са уделом од 5805/12380 дела, уписане у ЛН непокретности бр. ... КО ... власништво тужене са правом коришћења Министарства за пољопривреду, шумарство и водопривреду као правног следбеника Министарства пољопривреде и заштите животне средине, па је тужена обавезана да тужиоцу призна и трпи да се он укњижи као сувласник на овој кат. парцели у том идеалном делу а на основу ове пресуде. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 70.900,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1192/18 од 23.01.2019. године, првостепена пресуда је преиначена тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев

тужиоца у целости. Тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија дозвољена на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП и да је основана због погрешно примењеног материјалног права.

Доношењем побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијски наводи не садрже чињенице из којих би се могло закључити која је то битна повреда из члана 374. став 1. тачка 1. ЗПП на коју се ревизијом указује, учињена доношењем побијане пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је укњижен као власник кат. парцеле бр., њиве четврте класе, површине 54 а 06 м2 уписане у ЛН бр. ... КО ..., коју парцелу као пољопривредно земљиште је он 1993. године заменио са ПД „...“ из ... – правним претходником садашњег „...“ АД, на основу усменог уговора о замени пољопривредног земљишта, од кога је добио у замену друго одговарајуће пољопривредно земљиште и то у површини од 58 а 05 м2 као дела кат. парц. бр., која је у катастру уписана са површином од 1 ха 23 а 80 м2 у ЛН бр. ... КО ..., а све у циљу арондације, док је други део ове кат. парцеле дат ББ из ..., сада покојном (чији су правни следбеници син ВВ и деца његовог покојног брата). Утврђено је да је ова замена земљишта одмах фактички спроведена ступањем у посед уговорних страна и да је тужиоца у посед његовог дела наведене кат. парцеле увео управник ПД „...“ ГГ, који му је показао који је његов део парцеле када га је уводио у посед, а који део ће користити ББ; док је ПД „...“ ушао у посед тужиоцеве кат. парцеле бр. ... КО ... од када је тужилац више не обрађује. На овај начин је фактички реализован у целости усмени уговор о замени непокретности, што је у то време било уобичајено, закључен између ПД „...“ и физичких лица - власника пољопривредног земљишта у циљу арондације. Тужилац од увођења у посед те 1993. године несметано држи и користи свој део кат. парцеле ... КО .. која није парцелисана, а други део исте фактички обрађују наследници ББ. На основу записника о извршеном увиђају Геодетског бироа „...“ ДОО од 04.12.2017. године утврђено је да тужилац реално користи део од спорне кат. парцеле бр. – њива друге класе у површини од 58 а 0,5 м2 као дела наведене кат. парцеле укупне површине 12380 м2 (1 ха 23 а 80 м2) уписаној у ЛН бр. ... КО ..., односно идеални део од 5805/12380.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је правилно применио материјално право закључивши да је тужилац стекао право својине на непокретности одржајем на основу члана 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа, јер је као савестан држалац држао и користио део ове кат. парцеле у периоду дужем од 20 година, рачунајући га почев од 04.07.1996. године када је изменама Закона о основама својинско правних односа брисан члан 29. истог закона (који је забрањивао стицање права

својине одржајем на стварима у друштвеној својини) па до дана подношења тужбе у овој правој ствари 21.12.2016. године.

Другостепени суд је прихватио изложену правну аргументацију првостепеног суда у погледу тога да је тужилац испунио услове за тзв. ванредни одржај и стицање права својине на предметном делу кат. парцеле на основу члана 28. став 4. Закона о основама својинско правних односа. Међутим, преиначио је првостепену пресуду и одбио тужбени захтев, заузевши становиште да се право сусвојине може стећи само на реалном делу, а не на сувласничком делу непокретности. Посебно имајући у виду то да је тужиоцу претходном укидајућом одлуком другостепеног суда донетој у овој правој ствари на то већ било указано, а он поново није поступио у смислу идентификације мера и граница физички опредељеног дела кат. парцеле коју држи и користи у односу на преостали део наведене кат. парцеле.

По становишту овога суда, изложено правно становиште другостепеног суда се не може прихватити у ситуацији када тужилац као сувласник зна на терену шта конкретно користи у односу на другог сувласника, а предмет тужбеног захтева није предаја у посед конкретног реалног дела наведене кат. парцеле број Предмет ове декларативне тужбе је да се утврди тужиочево право сувласништва на овој кат. парцели у идеалном делу од 5805/12380 и да се по основу ове пресуде он упише у јавне књиге као сувласник ове кат. парцеле не дирајући у друга сувласничка права.

И по одредбама Закона о државном премеру и катастру („Сл. гласник РС“, бр.72/09...са изменама), као и по одредбама ранијих правних правила Закона о земљишним књигама, дозвољен је упис права сувласника на катастарској парцели у одговарајућем идеалном делу, па не постоје законске препреке с обзиром на постављени тужбени захтев који не садржи и предају у посед реалног дела у одређеним мерама и границама, а у контексту тога да сувласници држе и користе ову катастарску парцелу на исти начин преко 20 година, у мерама и границама које су познате сваком од њих, да се утврди тражено право сусвојине у утврђеном идеалном делу наведене катастарске парцеле.

Како је тужилац успео у ревизијском поступку, то му припадају тражени трошкови накнаде на име састава ревизије од 18.000,00 динара, таксе на ревизију и за одлуку о ревизији по важећим АТ и ТТ, па је одлучено на основу члана 165. став 2. у вези чланова 153. став 1, 154. став 2, и 163. став 2. ЗПП као у ставу другом изреке.

Из изложених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке ове пресуде на основу члана 416. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић